Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0683

(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	13 oktober 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	Santander Consumer Finance Benelux B.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Santander
Datum uitspraak	11 augustus 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Overkreditering. Consument heeft een bestaand krediet overgesloten naar Santander waarna een opzeggingsbrief naar de oude kredietverstrekker is verstuurd. Die opzegging is echter niet verwerkt. De consument is het oude krediet blijven gebruiken. Van overkreditering is evenwel geen sprake omdat Santander bij de verstrekking ervan uit is gegaan dat het oude krediet zou worden afgelost en zou eindigen. Dit klachtonderdeel wordt afgewezen.
BKR-registraties. De consument vordert dat de negatieve coderingen worden verwijderd omdat Santander tekortgeschoten is in haar contractuele verplichting ter zake van de opheffing van het krediet en de verwijdering van de coderingen. De commissie heeft vastgesteld dat van enig tekortschieten door Santander geen sprake is. Daarnaast heeft de commissie de belangen bij handhaving van de coderingen afgewogen tegen het belang van de consument bij de verwijdering daarvan. De uitkomst van die belangenafweging is dat het belang van Santander zwaarder weegt dan het belang van de consument. Het verzoek om verwijdering van de coderingen wordt daarom afgewezen.

1 Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van Santander; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van Santander; de 5) door Santander op verzoek van de commissie toegestuurde onderbouwing van de technische juistheid van de coderingen en 6) de reactie van de consument daarop.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en Santander hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2 Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft op 26 september 2017 een krediet bij Santander afgesloten voor een bedrag van € 22.500,-. Conform de contractuele afspraken diende de maandtermijn van € 297,27 door middel van een automatische incasso te worden voldaan.

2.2 De consument wilde met dit krediet zijn bestaande krediet oversluiten. Santander heeft in verband hiermee de leensom gestort op de betaalrekening (waaraan het krediet was gekoppeld) van de consument.

2.3 De consument heeft overgelegd een aan de bank gerichte en op zijn naam gestelde brief van 26 september 2017. In die brief staat dat de consument de rekening wil beëindigen en dat het uitstaande saldo van de bankrekening door Santander wordt overgemaakt. Verder staat daarin dat de rekening definitief moet worden gesloten en na de ontvangst van het openstaande bedrag afgemeld moet worden bij het Bureau Krediet Registratie (BKR). Tot slot staat in die brief dat de consument gaarne een schriftelijke bevestiging ontvangt van de volledige aflossing van het krediet en de afmelding daarvan bij BKR.

2.4 Vanaf september 2018 zijn de maandtermijnen diverse keren door de consument gestorneerd. In de op 12 maart 2019 toegestuurde vooraankondiging is een betalingstermijn van 10 dagen opgenomen. Santander heeft de A-code (achterstandscode) op 15 maart 2019 in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van het BKR laten plaatsen. De lening is opgeëist per 17 april 2019. Santander heeft de bijzonderheidscode 2 (opeising) op 15 maart 2019 in het CKI laten plaatsen. De vordering is overgedragen aan een incassobureau.

De klacht en vordering

2.5 De klacht van de consument bestaat uit twee onderdelen. Allereerst klaagt de consument erover dat sprake is van overkreditering. Bij het oversluiten is met Santander de afspraak gemaakt dat het oude krediet zou worden afgesloten en bij het BKR zou worden afgemeld, aldus de consument. De consument verwijt Santander dat dit niet is gebeurd. Santander heeft, aldus de consument, ook nooit gecontroleerd of het oude krediet is opgezegd met een zorgplichtschending als gevolg. De consument vordert dat zijn schuld (inclusief de kosten) bij Santander wordt kwijtgescholden. De consument stelt voorts dat de schuld aan het verkrijgen van een hypothecaire financiering in de weg staat.

De consument heeft verder opgemerkt met andere schulden te kampen. De consument heeft aangevoerd dat het hem ondanks de nodige pogingen niet is gelukt om met Santander in gesprek te komen en dat de vordering is overgedragen aan een incassobureau wat tot nog meer kosten heeft geleid. De consument kan de lasten van dit krediet in combinatie met het oude krediet niet dragen. Omdat Santander in haar hiervoor beschreven verplichting tekort is geschoten moeten de coderingen worden verwijderd. De coderingen hinderen de consument op dit moment ook bij het verkrijgen van een financiering voor de aankoop van een woning. De coderingen moeten verwijderd worden, aldus de consument.

Het verweer

2.6 Santander heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3 De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie dient te oordelen over de vraag of er sprake is van overkreditering en of de negatieve coderingen verwijderd moeten worden. De commissie is van oordeel dat beide vragen ontkennend moeten worden beantwoord en licht dat hieronder toe.

Overkreditering?

3.2 Met overkreditering wordt de situatie bedoeld waarin een krediet aan een consument is verstrekt en de consument de daarbij behorende lasten niet kan dragen. De zorgplicht om te waken voor overkreditering verplicht de kredietverstrekkers voorafgaand aan het sluiten van een kredietovereenkomst met consumenten inlichtingen in te winnen over hun inkomens-en vermogenspositie met als doel overkreditering te voorkomen. Dit komt voort uit de opvatting dat de krediet-verstrekker ter zake kundiger is dan een consument met een kredietbehoefte. Dit maakt dat de kredietverstrekker beter in staat is de gevolgen van de krediet-verstrekking te overzien, weer te geven en te beoordelen of de consument in staat zal zijn de lasten te dragen.[1] Als overkreditering vast staat, dan komt de rente die is betaald over de teveel verstrekte leensom als schade voor vergoeding in aanmerking.[2]

3.3 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen luidt in dit geval de conclusie dat van overkreditering geen sprake is en de vordering tot kwijtschelding niet kan worden toegewezen.

[1] Vgl. Hoge Raad 16 juni 2017, ECLI:NL:HR:2017:1107, r.o. 4.2.6, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[2] Vgl. onder meer Geschillencommissie Kifid 2018-141, overweging 4.10, te vinden op www.kifid.nl.

Ten eerste is van overkreditering geen sprake omdat tussen partijen vaststaat dat met het nieuwe krediet het oude krediet zou worden afgelost en de kredieten dus niet naast elkaar zouden blijven bestaan. Ten tweede is van overkreditering geen sprake omdat niet gesteld of gebleken is dat de consument de lasten van het nieuwe krediet niet zou kunnen dragen. Evenmin is gesteld noch gebleken dat Santander voorafgaande aan het afsluiten van het krediet de inkomens- en vermogenspositie van de consument niet heeft onderzocht. Het is de consument zelf geweest die besloten heeft geen contact op te nemen met de bank toen de gevraagde bevestiging over de opzegging van het krediet uitbleef en hij constateerde dat zijn kredietfaciliteit niet was opgeheven. Het is de consument geweest die vervolgens besloot om het niet opgeheven krediet naast het nieuwe krediet te laten voortbestaan en te gebruiken. Dat Santander vanwege de herfinanciering bepaalde administratieve assistentie heeft verricht voor de consument, leidt niet tot een ander oordeel. De verstrekte assistentie had niets meer en niets minder ten doel dan het versturen van een opzeggingsbrief. Van enige nalatigheid aan de kant van Santander is daarom geen sprake.

Juridisch beoordelingskader BKR-coderingen

3.4 Over de technische juistheid van de coderingen leidt de commissie het volgende af uit de overgelegde documenten.

3.5 Er is op 12 maart 2019 een vooraankondiging gestuurd. Binnen de in die vooraankondiging genoemde betalingstermijn van 10 dagen is de A-code in het CKI geplaatst, namelijk op 15 maart 2019. Strikt genomen zou dit betekenen dat de datum van de A-code moet worden aangepast van 15 maart 2019 naar 22 maart 2019. Een dergelijke niet wezenlijke wijziging van de A-code komt de commissie in dit geval als onnodig en in het nadeel van de consument voor. Dit leidt ertoe dat de A-code technisch juist wordt geacht.

3.6 Over de technische juistheid van de opeisingscode (2) oordeelt de commissie als volgt. De opeisingscode is op 15 maart 2019 geplaatst in het CKI. Uit de overgelegde documenten volgt dat op 17 april 2019 de lening is opgeëist. Ook ter zake van deze code zou dit tot aanpassing van de datum moet leiden van 15 maart 2019 naar 17 april 2019. De commissie is van oordeel dat een dergelijke niet wezenlijke aanpassing onnodig en ten nadele van de consument is. Dit heeft als gevolg dat de 2-code als technisch juist wordt geacht. Er is daarom geen reden om de coderingen aan te passen vanwege technische gronden. Dit betekent dat de commissie hierna over de proportionaliteit van de coderingen moet oordelen.

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

3.7 Het verzoek van de consument om de registraties te verwijderen uit het CKI moet worden beoordeeld op grond van de relevante bepalingen in de AVG.
Deze bepalingen zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.8 De registratie in het CKI houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. Santander is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registratie berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[3] Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (Santander) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.9 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[4]

3.10 De registraties van de achterstands- en bijzonderheidscoderingen bij BKR blijven in beginsel voor de duur van vijf jaar nadat bij BKR de werkelijke einddatum is gemeld zichtbaar op de door BKR verstrekte overzichten.[5] In dit geval zullen de registraties zichtbaar blijven tot 15 maart 2024. Bij de vraag of van dit beginsel in een concreet geval ten gunste van de consument moet worden afgeweken, dient Santander aan te tonen dat haar dwingende belangen bij handhaving van de codering zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument.

3.11 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de registraties en anderzijds het belang bij verwijdering daarvan.

[3] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[4] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.
[5] Artikel 14 Algemeen Reglement CKI.

Belangenafweging

3.12 Het belang van de consument is hiervoor onder 2.5 beschreven. Santander heeft zich op het standpunt gesteld dat de coderingen gehandhaafd moeten blijven en daarbij gewezen op de hoogte van de openstaande schuld, het feit dat vanaf 2018 betalingsproblemen zijn gerezen en de overdracht naar een incassobureau tot op heden niet tot een oplossing heeft geleid. Verder heeft Santander aangevoerd dat het belang om de registraties te handhaven terug te voeren is op de doelstellingen van het CKI, namelijk het beperken van financiële risico's voor andere geldverstrekkers en ook bescherming van de consument tegen overkreditering. Santander heeft hieraan toegevoegd dat de registraties actueel zijn en de consument gelet op zijn schuldensituatie bescherming behoeft en geen nieuwe financiering in welke vorm dan ook dient af te sluiten. Tot slot heeft Santander erop gewezen dat geen sprake is van verminderde verwijtbaarheid aan de kant van de consument. De consument heeft de kredietruimte benut zonder de bevestiging van de sluiting van zijn krediet bij de andere bank en de verwijdering van de registraties te hebben ontvangen of daarnaar zelf onderzoek te doen.

3.13 De commissie oordeelt dat Santander hiermee voldoende heeft aangetoond dat zij een zwaarwegend belang heeft bij handhaving van de registraties. Hierbij wordt niet alleen van belang geacht dat de schuld nog openstaat maar ook de melding betrokken van de consument over zijn grotere schuldenproblematiek. Gelet hierop lijkt het aangewezen dat de consument hulp krijgt. De consument kan daartoe bijvoorbeeld via de gemeente van zijn eigen woonplaats een verzoek om schuldhulpverlening indienen of contact opnemen met het Juridisch loket om te onderzoeken welke instantie hem van dienst kan zijn. Los hiervan kan ook Santander de consument van dienst zijn met het onderzoeken of en op welke manier een oplossing voor de gestelde financiële problemen kan worden gevonden. Gelet op dit alles is de commissie van oordeel dat de belangenafweging niet ten voordele van de consument moet uitvallen. De kredietverstrekkers dienen op de hoogte te zijn van het actuele kredietverleden van de consument bij hun beslissing al dan niet een nieuw krediet te verstrekken.

3.14 De conclusie dient derhalve te luiden dat de klachten van de consument ongegrond zijn en de daarop gebaseerde vorderingen dienen te worden afgewezen.

4 De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemeen Reglement CKI 2021

Artikel 14. Wanneer worden de persoonsgegevens verwijderd

1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.
2. (…)
3. (…)
4. (…)
5. (…)
6. (…)
7. (…) Bij afgelopen overeenkomsten worden bijzonderheidscodes waarvan de registratiedatum ligt na de registratiedatum van de herstelmelding of waarbij van een herstelmelding geen sprake is, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst uit CKI verwijderd.
8. (…)
9. (…)
10. Het is de zakelijke klant niet toegestaan om een contract, achterstand, herstelcode en/of bijzonderheidscodering uit CKI te verwijderden, tenzij er sprake is van:
    a. Een onterechte registratie;
    b. Een terechte registratie die na een zorgvuldige belangenafweging op basis van beschikbare gegevens over individuele omstandigheden, disproportioneel blijkt;
    c. Een uitspraak van een rechter of een geschillencommissie als de Geschillencommissie BKR of KiFiD, voor zover de uitspraak strekt tot verwijdering van het contract of aanpassing van de achterstand, herstelcode en/of bijzonderheid.
11. (…)

Artikel 39. Verplichtingen zakelijke klant

1. (…)
2. (…)
3. De zakelijke klant kan de verzending van de vooraankondiging achterstandsmelding aantonen door het overleggen van de kopie van het bericht aan de consument dan wel door het overleggen van een print van het bericht uit zijn computersysteem.
4. (…)

Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4. Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijk persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van de natuurlijke persoon.
2. „verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens.

(…)

Artikel 5. Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:
   a. worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
   b. voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
   c. toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
   d. juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
   e. worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f. door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht")

Artikel 6. Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a. de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b. de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c. de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d. de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e. de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f. de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

   De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(…)

Artikel 17. Recht op gegevenswissing („recht op vergetelheid")

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a. (…)
   b. (…)
   c. de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;

(…)

Artikel 21. Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(…)